

ZÜMER SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Bu Kur'an'ın indirilmesi, mutlak üstün, yegâne hüküm ve hikmet sahibi Allah tarafından.
2. Habîbim! Biz Kur'an'ı, sana hak olarak indirdik. O halde sen de, yalnız Allah'a ibadet ederek kullukta bulun.
3. İyi bil ki, halis din, yalnız Allah'ın olandır. Onu bırakıp kendilerine birtakım dostlar edinenler: "Biz bunlara, ancak bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye tapıyoruz" derler. Doğrusu Allah, onlar için, ayrılığa düştükleri konuda hükmünü verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve çok inkârcı kimseyi doğru yola erdirmez.
4. Eğer Allah, bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. Ama O, bundan uzaktır. O, tek ve herşeye gücü yeten Allah'tır.
5. O, gökleri ve yeri gerçek olarak, hikmetle yaratmıştır. Geceyi gündüze, gündüzü de geceye sarar (her birini uzatıp kısaltır). Güneşi ve ayı kullarının iradesine boyun eğdirmiştir. Her biri belli bir süreye kadar yörüngelerinde akar gider. İyi bil ki, O'nun herşeye gücü yeter. O, çok bağışlayandır.
6. O sizi, tek bir kişiden yarattı. Sonra, Ondan da eşini meydana getirdi. Sizin için; deve, sığır, koyun ve keçi nevilerinden dişi ve erkek olmak üzere sekiz çift hayvanın helâl olduğunu vahiyle bildirdi. Sizi, annelerinizin karnında aşama aşama üç karanlıkta yarattı. İşte, Rabbiniz olan Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O halde, nasıl oluyor da haktan başkasına çevriliyorsunuz.
7. Eğer inkâr ederseniz, bilin ki, Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz, sizin yararınıza bundan hoşnut olur. Hiçbir günahkâr başkasının günahından sorumlu değildir. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir. O, yaptıklarınızı size haber verecektir. Çünkü O, kalplerde olan herşeyi bilir.
8. İnsanın başına bir sıkıntı gelince, Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra, Allah bir nimet verdiğinde, daha önce Allah'a dua ettiğini unutarak halkı O'nun yolundan saptırmak için Allah'a ortaklar koşar.
De ki: "Küfrünle biraz eğlenedur. Muhakkak sen, ateş ehliydesin."
9. Hiç o kâfir; ahiretten sakınarak, Rabbinin rahmetini ümit ederek, gece vakti kalkıp, secdede ve ayakta ibadet eden kimseyle bir olur mu? Resûlüm! Onlara de ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Ancak, temiz akıl sahipleri öğüt alırlar.
10. Resûlüm! Benden naklen onlara de ki: "Ey imân eden kullarım! Rabbinizden korkun. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Sabredenlere mükâfatları sınırsız ödenecektir."

11. Habîbim! De ki: “Bana, din ve ibadetimi, yalnız Allah’a has kılarak, gönülden O’na kulluk etmem emredildi.
12. Ve yine bana, Allah’a teslim olan müslümanların ilki olmam emredildi.”
13. De ki: “Ben, eğer Rabbime karşı gelirim, kesinlikle dehşetli bir günün azabından korkarım.”
14. De ki: “Ben, dinimi Allah için şirkten arındırarak, yalnız O’na kulluk ederim.
15. Ey Allah’a ortak koşanlar! Artık, siz de O’ndan başka dilediğimize tapın.” Yine de ki: “Asıl zarar edenler, kıyamette hem kendilerini, hem de ailelerini zarara uğratanlardır. Dikkat et! Apaçık zarar budur.”
16. Onları, üstlerinden ve altlarından, kat kat ateş saracaktır. Onun için Allah, kullarını bundan sakındırıyor. Ey kullarım! O halde Benden korkun.
17. Putlara ve şeytana kulluk etmekten sakınarak, Allah’a yönelenlere müjdeler olsun. Habîbim! Sen kullarımı müjdele.
18. Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyarlar. İşte bunlar, Allah’ın kendilerini doğru yola ilettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de bunlardır.
19. Ey Muhammed! Artık, Allah’ın azap hükmü hak olmuş ve ateşe girmiş o kimseyi sen mi kurtaracaksın?
20. Fakat Rablerinin emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınan kimselere, üst üste bina edilmiş, içlerinden ırmaklar akan köşkler vardır. Bu, Allah’ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden dönmez.
21. Habîbim! Allah’ın gökten yağmur indirip, onu yerin içindeki kaynaklara depoladığını, sonra onunla çeşitli renklerde ekinler bitirdiğini, sonra ekinlerin kuruyup sapsarı olduğunu, sonra onları çöpe çevirdiğini görmez misin? Bütün bunlarda akıl sahipleri için ibretler vardır.
22. Allah, kimin kalbini İslam’a açmışsa, o kimse Rabbinden bir nur üzere değil midir? Artık yazıklar olsun, Allah’ı anmaktan uzaklaşıp kalpleri katılaştıranlara. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.
23. Allah, sözlerin en güzelini indirmiştir. Allah’ın vahiy yoluyla gönderdiği bu söz, her tarafı birbirini tutan, gerçekleri farklı üslûplarla tekrar tekrar beyan eden bir kitaptır. Rablerine derin saygı duyanların derileri, tehdit âyetlerini okuyup dinlerken ürperir. Sonra; hem derileri, hem kalpleri Allah’ın rahmet âyetleriyle yumuşar ve sükûnet bulur. İşte bu, Allah’ın hidâyetidir. Allah, onunla dilediğine yol gösterir. Ama Allah’ın şaşırttığını kimse doğru yola erdirmeyebilir.
24. Kıyamet günü, kötü azaptan yüzünü korumaya çalışanla, azaptan emin olan hiç bir olur mu? Kâfirlere, cehennemde melekler tarafından: “Hak ettiklerinizin cezasını çekin” denilecektir.
25. Resûlüm! Senin kavminden öncekiler de, peygamberlerini yalanladılar. Bunun üzerine azap, kendilerine beklemedikleri yerden geliverdi.

26. Allah onlara, dünya hayatında rezilliği tattırdı. Ahiret azabı ise, elbette daha şiddetlidir. Bunu bilselerdi, muhakkak ibret alırlardı.
27. Gerçekten Biz, düşünüp akıllarını başlarına alsınlar diye, bu Kur'an'da her türlü örneği verdik.
28. Korunsunlar diye, içinde çelişki ve karışıklık olmayan, arapça bir Kur'an indirdik.
29. İşte şimdi; Allah'a ortak koşanla, Allah'ı bir tanıyanın durumunu açıklamak için, Allah, bir misal daha veriyor: İki adam var. Birincisi; çekişen ve anlaşmazlık içinde olan ortakların emrinde. İkincisi ise; sadece bir kişinin emrinde çalışıyor. Hiç bu ikisinin durumu bir olur mu? Bütün övgüler Allah'a aittir. Fakat insanların çoğu bu gerçeği bilmezler.
- 30-31. Habîbim! Hiç şüphe yok ki; sen de öleceksin, onlar da ölecekler. Sonra, şüphesiz kıyamet gününde, Rabbinizin huzurunda birbirinizden davacı olacaksınız.
32. Artık, Allah'a karşı yalan uydurandan ve doğru kendisine gelir gelmez yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil midir?
33. Hakkı getiren ve onu tasdik edenlere gelince, her türlü fenalıktan korunan onlardır.
34. Onlara, Rablerinin katında, diledikleri herşey vardır. İşte bu, iyilik yapanların mükâfatıdır.
35. Çünkü Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü ameli bile örtecek ve onları, yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlandıracaktır.
36. Allah, kuluna yetmez mi? Resûlüm! Seni, Allah'tan başka şeylerle korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onu doğru yola ileticek yoktur.
37. Allah, kimi de doğru yola iletirse, artık onu da saptıracak yoktur. Allah, imânsızlara, mutlak üstün ve intikâm alıcı değil midir?
38. Resûlüm! O müşriklere: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" diyecekler.
- De ki: "Öyleyse bana söyler misiniz? Allah, bana bir zarar vermek istese, Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, O'nun vereceği zararı giderebilir mi? Yahut Allah bana bir rahmet dilese, onlar Allah'ın rahmetine engel olabilir mi?"
- De ki: "Allah bana yeter. Güvenenler, ancak Allah'a güvenip dayansınlar."
- 39-40. De ki: "Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de yapacağım. Rezil eden azabın dünyada kime geleceğini, ahirette de devamlı azabın kimin başına ineceğini yakında öğreneceksiniz."
41. Habîbim! Biz bu kitabı sana, insanların faydası için, hak ve gerçek olarak indirdik. Artık, kim doğru yola girerse kendi iyiliğine, kim de sapıklığa düşürse o da kendi kötülüğüdür. Sen, onların üzerinde bekçi değilsin.
42. Allah, ölenleri ölüm anında, ölmeyenleri de uykularında bir çeşit ölümle karşılaştırır. Ölümü takdir edilmiş ruhları alıyor, diğerlerini ise takdir edilmiş ecellerine kadar bedenlerine geri gönderir. Gerçekten, bunda düşünen topluluk için, öldükten sonra dirilişe dair deliller vardır.

- 43.** Yoksa o kâfirler, Allah'tan başka yardımcıları mı edindiler?
De ki: "Hiçbir şeye güçleri yetmediği, akıl ve idrak sahibi de olmadıkları halde, o putlardan yardım mı bekliyorsunuz?"
- 44.** De ki: "Her türlü yardım Allah'ın izniyledir. Göklerin ve yerin hakimiyeti O'na aittir. Sonra hepiniz O'na döndürüleceksiniz."
- 45.** Böyle iken, Allah anıldığında, ahirete inanmayanların kalpleri daralır. Ama Allah'tan başka putlar anıldığında, bakarsın yüzleri güler.
- 46.** Habîbim! Sen şöyle dua et: "Ey Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yoktan yaratan, görünen ve görünmeyen ne varsa bilen Allah'ım! İhtilaf ettikleri konuda kulların arasında hükmü ancak Sen verirsin."
- 47.** O zalim kâfirler, dünyanın bütün malları, hatta bir o kadarı daha kendilerinin olsa, kıyamet gününde azaptan kurtulmak için hepsini verirlerdi. Çünkü o gün, Allah tarafından, hiç hesaba katmadıkları azapla karşılaşacaklardır.
- 48.** Yaptıkları kötülükler o gün karşılıklarına çıkacak ve alay edip durdukları azap onları kuşatacaktır.
- 49.** Nankör insanın başı derde girdiğinde, Bize yalvarır. Ama tarafımızdan nimet verilince: "Ben, bilgi ve becerim sayesinde kazandım" der. Doğrusu, bu bir imtihandır, ama çokları anlamazlar.
- 50.** Onlardan öncekiler de böyle söylemişlerdi. Fakat kazandıkları servetler onları kurtaramadı.
- 51.** Yaptıkları kötülüklerin cezası, sonunda başlarına geldi. Bu zulmedenlerin başına da, kazandıkları günahların cezası gelecektir. Onlar da azabı önleyemeyecekler.
- 52.** O kâfirler, bilmiyorlar mı; Allah, dilediğinin rızkını genişletir, dilediğinkini de daraltır. Elbette bunda, inanan kimseler için ibretler vardır.
- 53.** Resûlüm! Tarafımdan onlara de ki: "Ey günaha aşırı giderek nefislerine zulmeden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Muhakkak ki Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz O, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.
- 54.** Öyleyse, azap gelmeden Rabbinize dönün. Ve O'na teslim olun. Sonra, kimseden yardım göremezsiniz.
- 55.** Size azap ansızın gelmeden, Rabbinizden gelen hükümlerin en güzeline uyun."
- 56.** Ey kullarım! Eğer en güzeline uymazsanız, sonra: "Rabbime karşı yaptığım bunca kusurdan dolayı yazıklar olsun bana. Gerçekten ben, alay edenlerdendim" demek mecburiyetinde kalırsınız.
- 57.** Yahut: "Allah bana hidâyet verseydi, elbette takva sahiplerinden olurum."
- 58.** Yahut azabı gördüğünde: "Ah! Elime bir fırsat geçse de, iyilik edenlerden olsam" dersin.
- 59.** O zaman yüce Allah: "Hayır! Sana bunca âyetlerim geldi, fakat sen onları yalan saydın ve büyüklük taslayıp kâfirlerden oldun" buyurur.

60. Allah'a ortak koşarak iftira eden o kâfirlerin yüzlerini, kıyamet günü simsiyah görürsün.
Zaten büyüklenenlerin yeri cehennemde değil midir?
61. Takva sahiplerini ise, imân ve ibadetleri sebebiyle Allah, kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir kötülük dokunmaz. Onlar, üzülme nedir bilmezler.
62. Allah, herşeyin yaratıcısıdır. O, herşeyi hakkiyle görüp gözetendir.
63. Göklerin ve yerin idaresi O'na aittir. Allah'ın âyetlerini yalanlayanlara gelince, işte onlar, zarara uğrayanlardır.
64. Habîbim! Sana, ecdadının dinine dön diyenlere de ki: "Ey cahiller! Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?"
65. Resûlüm! Gerçekten, sana ve senden önceki peygamberlere şu gerçek bildirildi:
"Dikkat et! Allah'a ortak koşarsan, yaptığın bütün güzel işler boşa gider ve sen, ahirette kaybedenlerden olursun.
66. Sen, yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol."
67. Kâfirler, Allah'ın kudret ve azametini hakkiyle bilemediler. Halbuki kıyamet gününde, yeryüzü bütünüyle O'nun tasarrufundadır. Gökler de O'nun kudretiyle dürülecektir. O, bütün noksanlardan uzak ve onların ortak koştukları şeylerden yücedir.
68. İsrail tarafından ilk defa sura üfürüldüğünde, Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde kim varsa hepsi ölür. Sonra tekrar sura üflenir. Bir de bakarsın, kabirlerinden kalkmış, etraflarına bakınıyorlar.
69. Mahşer yeri, Rabbinin nuru ile ışıl ışıl aydınlanır. Amel defterleri ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir. Haklarında adaletle hükmedilir. Onlara, asla haksızlık yapılmaz.
70. Herkese, yaptığının karşılığı tam olarak verilir. Zaten Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.
71. Ve kâfirler, bölük bölük cehenneme sevk edilir. Cehenneme ulaştıklarında, kapılar açılır ve cehennemin bekçileri onlara: "İçinizden, size Rabbinizin âyetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı bildirerek, sizi sakındıran peygamberler gelmedi mi?" diye sorarlar.
Onlar: "Evet, geldi. Fakat şimdi ne desek boş. Kâfirler için azap sözü artık hak olmuştur" derler.
72. Onlara melekler tarafından: "Ebedi kalmak üzere, cehennemin kapılarından girin" denir. İşte bak! Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!
73. Rablerinin emir ve yasaklarına karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevk edilirler. Oraya vardıklarında, cennetin kapıları açılır ve cennet bekçileri: "Size selâm olsun! Buraya tertemiz geldiniz. Artık ebedi kalmak üzere girin cennete" derler.
74. Onlar da: "Bize verdiği sözü yerine getiren ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun. Artık, cennetin dilediğimiz yerinde oturacağız. Güzel iş yapanların mükâfatı ne güzelmiş" derler.

75. Bir de; Arşın etrafını kuşatarak, Rablerini övgüyle tesbih eden melekler görürsün.

Bütün yaratılanların arasında, hak ve adaletle hükmolünmüş ve cennet ehli: “Ezelden ebede, her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet, Alemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” duasında bulunmaktadırlar.